

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-259-6172

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ฉบับประจำวันที 2-8 เดือนธันวาคม พ.ศ.2566 หน้า 1,25-29 มูลค่าข่าว 599,127.-

เปิดชีวิตหลากหลายมิติ ของ “จ๊ะจ๋า-แตงดาว” ผู้รับบท “อึ่ง” เจ้าของฉายา “โลพีได้ชแห่งอยุธยา” ที่ครองฟีดโซเชียลฯ ไม่แพ้ “โป๊-เบลล่า” กว่าจะมีวันนี้ ของบ่าวคนชื้อ ที่กลายเป็นขวัญใจแฟนละคร ต้องแบกความกดดัน คำว่า “เด็กเส้น” พิสูจน์ความสามารถ ลบค่าสปรมาท จนได้สำเร็จไปอีกขั้น

ครองฟีดโซเชียลฯ ไม่แพ้พระเอก-นางเอก

ครองฟีดโซเชียลฯ และได้รับกระแสความนิยมแบบถล่มทลายเลยทีเดียว สำหรับละครเรื่อง “พรหมลิขิต” ละครภาคต่อของ “บุพเพสันนิวาส” ที่ออกอากาศทางช่อง 3

เรื่องนี้ นอกจากพระเอกนางเอกคู่ขวัญอย่าง “โป๊-ชนวรรณ์ วรรณะภูติ” และ “เบลล่า-ราณี แคมเปน” ที่มาสร้างความสนุก จนบรรดาแฟนละครติดกันแง่มแง่มแล้ว

ภาคนี้ ยังมีอีกตัวละคร ที่ได้รับความสนใจ และครองฟีดโซเชียลฯ จากแฟนฯ ไม่แพ้คู่พระนางเลยทีเดียว หนึ่งในนั้นก็คือบท “อึ่ง” บ่าวคนชื้อ ตัวตืด ประจำบ้านยายก๊วย ที่เข้ามาดูแล “พุดตาน” ที่รับบทโดยเบลล่า ตั้งแต่ข้ามภพมากรุงศรีอยุธยา

และนักแสดง ผู้รับบทอึ่ง นั่นก็คือ นักแสดงน้องใหม่ วัย 27 ปี “จ๊ะจ๋า-แตงดาว ยมาภัย” ที่วันนี้ เราได้มีโอกาสไปพูดคุยกับเธอ ที่ค่ายบรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น จำกัด

กับหลากหลายมุมของชีวิต กว่าจะมารับบท “อึ่ง” บ่าวตัวตืดครองฟีดโซเชียลฯ ซึ่งพุดเม็กในครั้งนั้น เธอแอบปากบอกว่า ดีเกินคาด ไม่คิดว่าคนจะชอบมากขนาดนี้

“ก็ค่อนข้างดีเกินคาดนะคะ ตอนที่แสดงเอง ก็ไม่คิดว่าคนจะชอบขนาดนี้ ก็เซอร์ไพรส์เหมือนกันค่ะ น่าจะเป็นเพราะความซื่อในบทของอึ่ง และมีความกวนนิดๆ พอน่ารัก น่าจะทำให้คนชื่นชอบ แล้วก็ประโยคคำคมต่างๆ

อยู่ๆ ก็ได้เป็นโลพีได้ชอยุธยา ก็ค่อนข้างสนุกนะคะเวลาเราเข้าไปโลอ่านดู แล้วเห็นว่า เธอเหมือนคนดูเขาก็เห็นในมุมที่เรานึกไม่ถึงมาก่อน ว่าอ้อนนั้นมันเป็นแบบนี้ มันเป็นแบบนี้ แต่พอคนดูเอามาลงมันก็ตลกจริงๆ แต่พอเราดูเราก็ไม่ได้คิด หรือตอนที่เราแสดงเองก็ไม่ได้คิดว่ามันจะเป็นมิม หรือว่าเป็นไควตให้คนมาอ่าน

ช่วงแรกๆ ก็จะมีพุดถึงเรื่องคำคมเยอะ แล้วก็บอกว่าอยากมีเพื่อนแบบอึ่ง อยากมีเพื่อนซี้ๆ แบบนี้ แล้วก็ดูจริงใจอย่างนี้ค่ะ แล้วก็ชอบเวลาทำหน้าที่ ทำหน้าตลก

ในทวิตเตอร์คนที่พุดถึงเยอะใช้ให้มคะ แล้วก็มียอด follow ที่เพิ่มขึ้นค่อนข้างเยอะเหมือนกันค่ะ สูง แล้วก็มียอดใน TikTok มีทุกแพลตฟอร์มเลยคะ ที่พุดถึงอึ่ง ก็ขอบคุณทุกคนมากคะ

ตอนที่ได้บรีฟมา ก็เป็นบ่าวที่รักนายนะคะ คาแรกเตอร์เนี่ยก็จะคล้ายๆ พี่ผิน พี่แย้ม ก็ให้ดูพี่ผินพี่แย้มเป็นตัวอย่าง แต่ว่า ก็ให้เป็นอึ่งในแบบของเราเอง แต่ว่าก็จะมีความซื่อๆ ตาใส พุดแล้วตรงๆ จะเป็นประมาทนี้

ยากนะคะ ช่วงแรก ติดกับบทพุด เพราะมันคือภาชอยุธยาสมัยก่อน มันค่อนข้างจะซับซ้อนนิดนึง แล้วก็เราอาจจะไม่ชินปากคะ ตัวจ๋าที่ใช้เวลาท่องบทยาวนานกว่าที่จะเข้าปาก กว่าที่จ๋าจะรู้สึกตัวตัวเองเป็นอึ่งจริงๆ

ไหนจะเป็นการเป็นบ่าว ด้วยความยุคสมัยนั้นเขามีบ่าว แต่ยุคสมัยนี้เราไม่มีทาส แล้วก็ค่อนข้างต้องศึกษาว่า การเป็นทาสมันควรจะเป็นอย่างไรงี้ แต่ว่าในช่วงแรกๆ ก็ค่อนข้างติดกับการเป็นทาสตามที่เราคิดไว้คะ

การเป็นทาสต้องสงบเสงี่ยม ก้มหัว แต่จริงๆ คือถ้าไม่จำเป็นจะต้องสงบเสงี่ยม บ้างทีทาสอาจจะแบบว่ากระโดดถีบผู้ชายได้เลยอะไรอย่างนี้คะ ไม่จำเป็นจะต้องสำรวมอย่างเดียว สามารถแสดงความ

ยืนข้างป้าแดง-คัลยา สุชนะนิตต์

คุณย่าบรรเจิดศรี ยมาภัย

รู้สึกนึกคิดออกมาได้”

แม้จะยอมรับว่า เป็นบทที่ยาก แต่ก็ยังบอกว่าสนุก และท้าทายตัวเองมาก เพราะรู้สึกว่า บทนี้ ได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ มากมายหลายอย่างเลยทีเดียว

“สนุกนะค่ะ ทำหาย เหมือนกับได้เรียนรู้อะไรใหม่ๆ หลายๆ อย่าง อย่างจำ ได้เข้าฉากกับพี่เบลเยอะ พี่รอนะโรอย่างนี้ค่ะ พี่ๆ ก็แนะนำสิ่งต่างๆ มากมาย เหมือนได้ไปโรงเรียน เหมือนได้เรียนการแสดง แล้วก็ได้นั่งใจกระเบน

ถ้าไม่มีโอกาสได้มาเล่นเรื่องนี้ ก็ไม่มีโอกาสได้ใส่ชุดไทยค่ะ แล้วก็ทำอาหาร ซึ่งในชีวิตจริง จำทำอาหารไม่เก่งเลย ต้องบอกก่อนตรงนี้เลยว่าย่่มาก แต่ว่าในละครดูโปร ทอดปลาแบบไม่กลัวน้ำมันกระเด็น แต่จริงๆ แล้ว อ้า! น้ำมันกลัวมาก ต้องใส่ลวดเข้าไปแบบใกล้กระทะมาก ก็ถือว่าเป็นสเกลทดลองการทำอาหารอีกขั้นหนึ่ง”

แม้จะถือว่าเป็นนักแสดงน้องใหม่ แต่เธอก็บอกว่า การได้มารับบทนี้ และทำให้คนชื่นชอบ ถือว่าปลดล็อกความกดดันที่แบกมา และประสบความสำเร็จไปอีกขั้น ในฐานะนักแสดงแล้ว

“ก็ถือว่าประสบความสำเร็จขึ้นมามากขึ้นหนึ่ง เพราะมีคนชื่นชอบถามว่ามีคนชื่นชอบก็ดี ก็รู้สึกดีใจ และเป็นปลื้มมากๆ ค่ะ แต่ว่าสิ่งที่ทำให้เรามีใจออกอย่างก็คือ เวลาที่คนชมการแสดงของเรา ว่าแสดงออกมาได้ดี เพราะเราเรียนการแสดงมาด้วยค่ะ แล้วเวลาที่คนมาชม วิธีการแสดงของเรา มันทำให้เราก่อนข้าง เหมือนรู้สึกเต็มเต็มในหัวใจ

แสดงออกมาน่ารัก เป็นธรรมชาติ เล่นดูเข้ากับพี่เบล เล่นดู

เป็นคนสมัยนั้นจริงๆ ทั้งที่เราไม่ใช่คนสมัยนั้น แล้วก็ทุกอย่างมันใหม่สำหรับเรา เราได้อ่านคำชม แล้วก็คำพูดพวกนี้ มันก็ทำให้เรามีกำลังใจในการทำงานมากขึ้นค่ะ

แล้วก็เห็นมีพี่ๆ หลายๆ ท่านอย่างพี่เอื้อโรอย่างนี้ค่ะ ที่เป็นนักแสดง แล้วก็พี่ยัยนี่ คือมีหลายๆ คนที่เข้ามาชมมา หรือบางคนชมผ่าน พี่หนอง-อรุณเภา มา บางคนก็ชมผ่านพี่เบลลามา มันก็ทำให้เราดันตั้งใจมากๆ แล้วก็ต้องขอบคุณ ก็ปลดล็อกค่ะก็รู้สึกว่าปลดล็อกกับวันๆ แรกๆ ที่เราแบกความกดดันไว้”

พิสูจน์ความสามารถลบคำสบประมาทคำว่า“เด็กเล่น”

นอกจากความสามารถ ที่เข้าถึงบทบาทตัวละคร จนกลายเป็นขวัญใจแฟนละครแล้ว หลายคนน่าจะรู้แล้วว่า เธอนั้นก็ยังมีความรู้ไม่ธรรมดาอีกด้วย เพราะเธอเป็นหลานสาวของนักแสดงอาวุโสคนดังอย่าง “คุณย่าบรรเจิดศรี ยมาภัย” และยังเป็นหลานสาวของ “ป้าแดง-ศัลยา สุระนิวัตต์” นักเขียนบทคนดัง ผู้เขียนบทละคร บุพเพสันนิวาส และพรหมลิขิตอีกด้วย

นั่น จึงทำให้เธอถูกมองว่าเป็นเด็กเล่น ซึ่งเรื่องนี้เธอก็ยอมรับว่า ที่ได้มีโอกาสเล่นละครเรื่องนี้ ก็เพราะคุณป้า เป็นป้าดันให้ได้รับโอกาส แต่ก็ตั้งใจ และพิสูจน์ความสามารถให้เต็มที่ เพื่อจะให้ทุกคนได้เห็น ว่า ไม่ได้แค่คำว่าเด็กเล่น “เราก็เป็นเด็กเล่นจริงๆ แต่ว่าเราก็เป็นเด็กเล่นที่มีความสามารถนะค่ะ ก็ถือว่าได้พิสูจน์ให้คนได้เห็นกันแล้วค่ะว่า เรื่องนี้เป็นเด็กเล่น แต่ว่าก็ดึงความสามารถออกมาใช้ได้

อย่างเต็มที่แล้ว ก็ตั้งใจทำการบ้านมากๆ ตั้งใจกับเรื่องนี้มากๆ อยากให้ทุกคนช่วยมองว่าหนูใช้ความสามารถนะค่ะ

ป้าแดงเขียนบท ถ้าถามจริงๆ คือจำเล่นละครที่ป้าแดงเขียนบทมาโดยตลอด มันก็เลยทำให้ จำก็ไม่ได้ว่ามันคือสิ่งที่คนอื่นเขาจะคิดแบบนี้จริงๆ หรือเปล่า แต่ว่าตัวจำกัดตลอด ว่าตัวเองเป็นเด็กเล่น เหมือนเราฝังหัวตัวเองไว้ว่าเราเป็นเด็กเล่น จะทำอะไรเราต้องระมัดระวังตัวเองให้มากๆ

อย่าทำให้คนอื่นเขาคิดว่า อู๊ย เด็กเล่นคนนี้ นิสัยไม่ดี แสดงก็ไม่ดี อะไรอย่างนี้ค่ะ จำก็เลยต้องพยายาม ก็ทำการบ้านหนักเหมือนกัน ทั้งเรื่องบท เรื่องการแสดง แล้วก็เรื่องการวางตัวเวลาอยู่ในกอง

แต่ตอนแรกก็ไม่ได้คิดว่าคนจะรู้เยอะว่าเป็นหลานคุณป้า สรุปคือทุกคนรู้กันหมดแล้วจริงๆ ก็ไม่ได้อยากให้คนรู้เยอะว่าเป็นหลาน เพราะอย่างที่ยกไป ไม่อยากให้คนคิดว่าป้าแดงเป็นเด็กเล่น แต่ก็พยายามที่สุด ที่จะใช้ความสามารถของตัวเองที่มีเพื่อที่จะแสดงออกมา อยากให้ทุกคนเห็น ว่าจำก็ทำผลงานออกมาดีได้ โดยที่ไม่ได้เป็นเด็กเล่น หรือไม่ได้เล่นคุณป้าค่ะ

คุณป้าเป็นพี่ที่ดันมาตลอด แต่ว่าตอนนี้คุณป้าก็คงคิดว่า สำเร็จไปอีกหนึ่งขั้นกับการเป็นป้าต้น เพราะว่าเริ่มมีคนรู้จักมากขึ้น แล้วก็มีคนเห็นผลงานมากขึ้น”

เธอยอมรับว่า กัดดันมากๆ กับคำว่า “เด็กเล่น” แต่ก็สามารถข้ามผ่าน และปลดปล่อยตัวเองมาด้วยคำชื่นชมของแฟนฯ ละคร

“กัดดันมาก ด้วยความที่ทุกคนน่าจะทราบกันแล้วคือ จำเป็นหลานของป้าแดง ที่เป็นคนเขียนบทละครเรื่องนี้ใช้ใหม่ค่ะ อันนั้นน่าจะเป็นความคิดของจำเองนะค่ะ จำคิดว่า คนเขาจะคิดว่าเราเป็นเด็กเล่น เวลาที่จำไปกองถ่าย จำค่อนข้างเจี๊ยบ เจี๊ยบกว่าปกติ เหมือนจะสำรวมมากกว่าปกติ

ด้วยความที่ไม่รู้ว่าคนอื่นจะคิดกับเรายังไง ก็เลยไม่กล้าที่จะเป็นตัวของตัวเองขนาดนั้น ก็กัดดันมากๆ เพราะตอนนั้นเราไม่รู้ว่

ฟิตแบ็กมันจะออกมาเป็นยังไงด้วย

ยังไม่รู้ว่าจะมีคนชื่นชอบในตัวอย่างขนาดไหน มันก็เลยทำให้เราวางตัวสงบเสียงในมุมเล็กๆ ของตัวเอง แล้วอีกอย่างก็ต้องเล่นกับพี่เบลล่า แล้วก็พี่โป๊ ทุกคนเป็นเบอร์ต้นๆ ของประเทศไทย มันก็เลยทำให้จำเกร็ง และกัดดันกว่าเดิม และยังต้องเข้าฉากกับพี่เบลบ่อยมากในช่วงแรกๆ

ในช่วงต้นยังไม่มี่ป๊อมนมา ก็คือเข้ากับพี่เบล 2 คนอย่างเดียวเลย แล้วเหมือนคนเรายังไม่รู้จักกัน มันก็จะมีระยะห่าง มี space ที่มีเส้นบางๆ กันไว้ ยังไม่สนิท มันก็ยิ่งทำให้กัดดัน และเกร็งขึ้นไปอีก

แต่ต้องบอกก่อนว่าพี่เบล เป็นคนที่ทำให้ไม่กัดดันเหมือนกันนะค่ะ ในช่วงแรกก็กัดดัน เพราะเขาเป็นเบอร์ใหญ่ แต่สุดท้ายพอได้เล่นกับพี่เบลไปเรื่อยๆ ก็รู้ว่า พี่เบลน่ารักมาก แล้วก็เป็นคนคอยช่วยคอยสอน คอยบอกละเอียดต่างๆ มากมาย

ถามว่าจริงๆ ก้าวผ่านได้ไหม ตอนแรกก็ยังก้าวผ่านไม่ได้ค่ะ

จนถ่ายละครจบก็ยังมีความกังวลอยู่ว่าเราเป็นเด็กเล่น พอละครออนไปแล้ว ทุกคนชื่นชมค่ะ ทุกคนชื่นชมว่าน้องอึ้ง แสดงออกมาได้ดีมากๆ ก็ทำให้เราคลายกังวลเรื่องที่เราคิดว่า เราจะทำได้ดีหรือเปล่า

และก็มีอีกอย่างหนึ่ง ก็คือมีละครเรื่องหนึ่งกำลังถ่ายทำค่ะ เรื่องก็รักมันปักใจ นี่เป็นเรื่องแรก ที่ป้าแดงไม่ได้เป็นคนเขียนบท เรื่องนี้ต้องขอบคุณพี่นายผู้กำกับที่มองเห็นแวว ตอนที่จำแสดงเป็นอึ้ง แล้วก็เห็นว่าจำมีความเหมาะสมกับบทในเรื่องนี้ แล้วก็ได้ชวนให้มาเล่น แล้วก็เลยเป็นละครเรื่องแรก ที่ป้าแดงไม่ได้เป็นคนเขียนบท

เหมือนตอนนั้นเริ่มชินแล้ว ก็จะเล่นตัวเองไว้ก่อนว่าอึ้งค่ะ เราเป็นเด็กเล่นค่ะ อะไรมาก่อนนี่ แต่ก็ได้เห็นกับตาช่วงแรก แต่มันก็จะไม่ได้ทำให้เรากดดันมาก เพราะทุกคนก็จะบอกว่า แต่ความสามารถการแสดงก็ดี ละครสลับประมาทที่เป็นเด็กเล่นค่ะ”

เกือบถอดใจจากบท “อึ้ง” เพราะกลัวเป็นภาระ

เธอเล่าให้ฟังว่า เกือบจะไม่ได้เล่นบทนี้แล้ว เกือบถอดใจ ตอนตัวออกไปแล้ว เพราะวันที่ทดสอบหน้ากล้อง เธอรู้สึกว่าจะไม่สามารถทำได้ กลัวจะเป็นภาระให้กับนักแสดงคนอื่น

“พอหมานู๊บ ทุกอย่างเรียบร้อยปั๊บ คุณป้าก็บอกว่าออกจากงานนะ ละครกำลังจะเปิดกล้อง ก็เลยโอเคออกจากงานค่ะ จากนั้นได้มีโอกาสมาลอง Work Shop คือทางผู้ใหญ่ เรียกให้มาลอง Work Shop ดู แต่ว่าก็เป็นการทดสอบหน้ากล้องไปในตัว

แล้วตอนนั้น เหมือนจำยังไม่ได้เตรียมพร้อมมาเพื่ออ่านบทหรือเพื่อมาเล่นละคร คือเราไม่ได้ทำการบ้านมา แล้วทางผู้ใหญ่ก็ให้ลองเล่นให้ดูก่อน แต่ตอนนั้นเรารู้สึกไม่มั่นใจเลย ด้วยความที่เราไม่ได้ทำการบ้านมา ไม่ได้เตรียมตัวอะไรมาเลย เหมือนเราคิดว่า แค่ว่าเจอผู้ใหญ่อย่างนี้ค่ะ สุดท้ายก็ตัวเรานั่นแหละที่ทำไม่ได้ เราเล่นไม่ได้ เราท้อบท เรากังวลบท เรากังวลภาษา จำกังวลกับทุกอย่าง ทำทางกับการเป็นบ่าว เหมือนมันใหม่มาก ก็เลยรู้สึกว่าจะจะทำไม่ได้ มันก็เลยบอกคุณป้าไปว่า ไม่เล่นดีกว่าค่ะ

ด้วยความที่เราอาจจะไม่เข้าใจคำว่า Work Shop ด้วย เราเข้าใจว่า Work Shop เหมือนที่เราเคยเจอก็คือ พิลเหมือนมาพูดคุยเล่นๆ เหมือนมาทะเลาะหยอหยตกรรม แต่ว่าอันนี้คือการอ่านบท มีการทดสอบหน้ากล้องแบบจริงจังมาก ก็เลยทำให้เราก่อนข้างตกใจ และตื่นเต้น พอเห็นกล้องวางไว้ก็เลยแบ่ไปแล้วหนึ่ง

แล้วให้อ่านบทตรงนั้นเลย ให้ท่องบทตรงนั้นเลย ถามว่าทำได้ไหม มันก็ทำได้ แต่ว่ามันไม่ได้ดีขนาดที่จะเป็นอึ้ง แล้วอีกอย่างหนึ่งคือวันนั้นเราอาจจะแต่งตัวเป็นปัจจุบันมาก ด้วยความที่เราไม่แบบรอยสักใส่ตุ้มหู เป็นคนแต่งตัวค่อนข้างลุยอะรอย่างนี้ค่ะ

เขาก็เลยบอกว่า ดูเป็นเด็กสมัยใหม่มาก แล้วก็วิทูต อะไรต่างๆ จากที่มีความเสี่ยงเหิน หรือว่าพูดเหมือนเด็กสมัยใหม่ ที่ฟังแล้วไม่เหมือนคนอยุธยา เขาก็เลยบอกว่าต้องใช้เวลา เล่นได้ แต่อาจจะต้องใช้เวลา จำก็เลยรู้สึกว่าจำไม่ยากเป็นภาระเขา เพราะเขาบอกว่าจากวันนั้น ที่มา Work Shop จนถึงวันเปิดกล้อง ระยะเวลาน่าจะ 2 เดือนค่ะ แล้วมันน้อยมากสำหรับจำ ก็เลยบอกป้าว่า ไม่อยากทำตัวเป็นภาระ ก็เลยบอกว่าไม่เล่นดีกว่า ขอกลับไปทำงานอย่างอื่นดีกว่า ไม่อยากเล่น กลัวไปทำละครเขาพังอะรอย่างนี้ค่ะ”

หลังจากทดสอบหน้ากล้องครั้งแรก เธอยอมรับว่า กลับไปแล้วเครียด จนตัดสินใจจริงให้ไปบอกคุณป้า น่าจะไม่เหมาะ แต่ดีที่คุณป้าและครอบครัว ช่วยพูดให้ได้สติ เธอจึงตัดสินใจคว้าโอกาสนี้ไว้ แล้วตั้งใจไปฝึกฝนตัวเองใหม่ ไปเรียนการแสดงเพิ่ม เพื่อที่จะมาลองเล่นให้ผู้ใหญ่ดูอีกครั้ง ว่าเธอทำได้

“ก็ร้องให้อยู่เหมือนกันนะค่ะ มันเครียดค่ะ คือพอมันเป็นละคร

ฟอร์มยักษ์ เหมือนทุกคนก็อยากให้เราได้เล่น เหมือนที่บ้านเขาก็รู้สึกว่าเป็นโอกาสที่ดีของจำนะ จะได้ลองเข้าไปอยู่ในวงการบันเทิง แต่ตัวจำเองกลายเป็นว่ากดดัน เป็นหลานคนเขียนบทก็กดดันแล้ว พอมาเจอบทที่มันเป็นพีเรียดอีก ทุกอย่างมันถาโถมเข้ามา ก็เลยร้องไห้บอกคุณป้า

แต่คุณป้าก็บอกว่า ให้ลองคิดดูนะ ว่าจะมีใครที่มีโอกาสแบบนี้ แล้วหลายๆคนเขายากจะมาอยู่ในจุดๆ นี้จะตาย ทำไม่เรามีโอกาสเราถึงไม่ใช่โอกาสให้เกิดประโยชน์ ไม่ทำให้เต็มที่ ไม่ทำให้สมกับที่เราได้โอกาสมา คุณป้าพูดขนาดนี้แล้ว จำก็เลยโอเคนั่งลงสูดลึกตั้ง บวกกับคนรอบข้างก็ให้กำลังใจค่ะว่าทำได้อยู่แล้วอดสำหรับการเรียนการแสดงมา จะทั้งการแสดง แล้วไปทำอะไรไม่ตรงสาย มันก็เสียตายนะ ไม่ลองทำดูก่อนหรือ

ถ้ามันไม่ใช่ก็ค่อยถอยออกมาก็ได้ ไม่ได้เสียเวลา หรือว่าไม่ได้เสียเปล่า ก็เลยตัดสินใจ ตอนนั้นก็เลยลองไปหาที่ work shop ของตัวเองค่ะ แล้วก็จะมาแสดง ให้ผู้ใหญ่ดูอีกสักกรอบหนึ่ง เพื่อให้เขามั่นใจว่า น้องคนนี้น่าจะแสดงได้

พัฒนาสุดๆ ค่ะ จำก็เลยค่อนข้างทำการบ้านหนัก เอาจริงๆ ถึงขั้นซ้อมใส่โจงกระเบนอยู่ที่บ้าน ลองนั่งเองที่บ้าน แล้วก็คลานขยับเคลื่อนไหวให้ชินกับการใส่โจง ทั้งๆ ที่ตอนนั้นก็ยังไม่ว่าจะได้เล่นหรือเปล่า

แล้วก็ฝึกภาษาก็มีค่ะ ฝึกพูดควมกล้าให้ชัดค่ะ แล้วก็ฝึกพูดให้ช้าลง แล้วก็ท่องจนมันเข้าปากค่ะ ท่องจนคำพูดติดอยู่กับปากเรา ส่วนใหญ่ก็จะเป็นท่องบท แล้วก็ฝึกพูดควมกล้า”

ผิดคิว แต่พี่เบลช่วยปलอบ

การแสดงละคร แน่นนอนว่า มันก็ต้องมีบางครั้ง ที่นักแสดงมี ผิดคิวบ้าง แต่ในเคสนี้ จะจำได้ว่า ด้วยความที่เป็นเด็กใหม่ และเกร็ง และกดดันเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว มีอยู่ครั้งหนึ่ง ที่มีการผิดคิวกับเบลล่า ถึง ซีนเบลล่า มีเลือดไหลออกมาจากนิ้ว แต่กลับเป็นว่า ครั้งนั้น ยิ่งทำให้ สนิทกันมากขึ้น และได้เห็นมุมน่ารักๆ ของเบลล่าเพิ่มขึ้นไปอีก

“อย่างที่เราเห็นคือมันจะมีพี่เบลโดนเปิดประตูทับนิ้ว คือมันเป็นการ ผิดคิวเล็กน้อยค่ะ ผู้กำกับ อยากให้มีย้อยแอ้ง เหมือนตัวอึ่ง ต้องรัก นายนากๆ อยากให้เข้าไปในบ้าน เพื่อป้องกันไม่ให้ใครมาทำร้ายเจ้า นายนางเราได้ แต่ระหว่างที่เราอยู่ประตูกันไม่มา มือพี่เบล เหมือนไป อยู่ระหว่างประตูกับชั้นวางของ แล้วก็ป็นจังหวะที่พอดีเลยเข้าไปใน ช่องนั้น

แต่พี่เบลมีสวิตมากค่ะ ก็แสดงไปจนจบ แล้วพอแสดงเสร็จ พี่เบลก็อึ้ง แล้วพอจำหันไป คือเลือดมันเยอะมากตอนนั้นคิดว่าพี่เบล น่าจะต้องเย็บ หรือไม่ก็อาจจะเจ็บหลุดแน่นอน แต่พี่เบลก็ยังถ่ายต่อ แค่อ้างแผล แล้วก็ถ่ายต่อ ซึ่งจำก็ใจเสียไปแล้วตอนนั้น จำรู้สึกผิดมากๆ จริงๆ ไม่ได้ตั้งใจจะไปทับ ยื้อกันไปยื้อกันมา จนสุดท้าย มือ พี่เบลก็เหมือนหลุดไป คือจำก็ไม่เห็นตอนที่มือเข้าไปโดน แต่ว่าพี่เบล เล่าให้ฟังว่า เหมือนมือเข้าไปซูลูประตูกับชั้นวางของ ที่กำลังย้อยแอ้ง กัน มันก็เลยกดชัตกับนิ้วได้ พี่เบลบอกว่า แค่นิ้วเปิด แล้วก็ไม่ได้เจ็บ หลุด แล้วก็แผลดูน่ากลัวมากๆ ไข่ ก็เลยใจเสียไป

ซึ่งพี่เบลก็บอกว่าไม่เป็นไร เพราะว่าการถ่ายละคร มันเป็นปกติ ที่ต้องเกิดอย่างนี้บ่อยแล้ว แล้วมันเป็นสิ่งที่ไม่ได้ใครอยากให้เกิดขึ้นค่ะ แล้วพี่เบลก็บอกว่า ไม่เป็นไรนะ กลายเป็นว่า พี่เบลต้องมาปลอบเรา ที่ขวัญเลย”

พอเริ่มได้เข้าฉากด้วยกันบ่อย นักแสดงสาวน้องใหม่คนนี้ เธอ ช่วยเล่าถึงความสนิทสนมกับเบลล่าให้ฟังอีกว่า จากเหตุการณ์ในวัน นั้น ก็เริ่มสู่การสนิทกันนอกจอ เริ่มมีการกล่าเล่น กล้าแซว และมีการ ขวนกันไปทำบุญอยู่บ่อยครั้ง

“ก็เป็นการชวนกันมากกว่า เหมือนพี่เบลเริ่มแซว เริ่มหยอกล้อ มันก็เลยทำให้เรา เป็นการละลายพฤติกรรมของเราไปด้วย จำก็ค่อยๆ หายเกร็ง พอพี่เบลแซวมา ก็ค่อยๆ ตลก ขำ หัวเราะ ก็มีชวนกันเต้น TikTok กันบ้าง มันก็เลยเหมือน จำก็รู้สึกสนิทกับพี่เบลมากขึ้น แล้ว ก็สบายใจที่ได้อยู่กับพี่เบล

พี่เบลทำงานด้วยง่ายมากค่ะ แต่หลายคนอาจจะคิดว่าพี่เบล เป็นซูเปอร์ฮีโร่ใหญ่อาจจะต้องเรื่องเยอะแต่จริงๆ คือพี่เบลไม่เรื่อง เยอะเลยละทุกคนอะไรก็ได้ง่ายๆ

ทุกอย่างคือพี่เบลติดดินมากกว่าที่คิดไว้ พี่เบลเขาเป็นคนลุยๆ เป็นสายลุย แล้วก็เฟรนด์ลี่ พี่เบลน่ารักมาก กลายเป็นว่า ลมภาพเก่า ที่เราคิดไว้ ว่าพี่เบลอาจจะต้องนิ่งๆ หยิ่งๆ อะไอย่างนี้ค่ะ แต่จริงๆ เขาไม่หยิ่ง จำคิดว่าตอนเจอพี่เบลจะต้องนิ่งมากๆ แล้วก็ต้องทำหน้า ดูๆ แต่พี่เบลใจดีมากค่ะ น่ารักค่ะ”

ไม่กลัวคนติดภาพ “ปาว” พร้อมรับบทท้าทาย

แม้จะโด่งดังมาจากบทของปาว แต่เธอก็บอกว่า ไม่ได้กลัวว่า คนจะติดภาพจำ ว่า ต่อไปจะต้องรับบทเป็นปาวเท่านั้น ซึ่งเธอไม่ได้ ยึดติดเลย

หรือแม้กระทั่ง มีคนมาคอมเมนต์ ว่าเรื่องต่อไป ต้องรับบท นางเอกบ้างแล้ว แต่ก็บอกว่า ไม่ได้รู้สึกว่ายากเป็นนางเอกเลย แต่ ถ้ามีโอกาสในบทที่เธอชอบ ก็พร้อมทำเต็มที่

อ่านต่อหน้า 28 ▼

“ไม่ติดนะค่ะ ยินดีมากๆ ค่ะ ถ้าผู้ใหญ่คนไหนเห็นแววหรือว่า สะดุดตา อยากให้จำเล่นเป็นปาวอีก ก็สามารถรับเชิญได้ จริงๆ รู้สึก ว่าการเป็นปาวมันสนุกมากค่ะ มันสนุกกว่าการเป็นตัวพระต๋านางด้วย ขำ เพราะเราจะสามารถทำอะไรได้มากกว่า หมายถึงว่า เป็นพระนางก็ จะต้องมีความท่วงท่าบุคลิกชนิดหนึ่ง ท่วงสายนิดหนึ่ง แต่ว่าเราเป็นปาว เราสามารถทำอะไรได้เต็มที่เลยละ

ไม่ได้เคยคิดว่าอยากเป็นนางเอกค่ะ จริงๆ ก็ไม่ได้รู้สึกว่ายาก เป็นนางเอกเลย รู้สึกว่าชอบบทที่เป็นเพื่อนนางเอกมากกว่า ชอบลุยๆ เหมือนรู้สึก ว่าเราก็แฮปปี้กับจุดนี้ ที่เราเป็นอยู่แล้วละ

ตอนเห็นคนมาคอมเมนต์ว่า อึ้งอยากให้เป็นนางเอก หรือเรื่อง หน้าต้องเป็นนางเอกนะ ก็ชอบคุณนะค่ะ แต่อยู่ตรงบ่าวเนี่ยแหละค่ะ น่าจะเหมาะสมกว่า”

นอกจากนี้ เธอยังบอกอีกว่า ถ้ามีโอกาส ก็อยากลองเล่นอะไร ใหม่ๆ ดูบ้าง อยากลองบทที่แตกต่างไปจากเดิมที่เคยเล่นมา เพราะก็ อยากหาเล่นความสามารถตัวเองด้วยเหมือนกัน ว่าจะได้ทำหรือเปล่า

“อยากเล่นเป็นเด็กที่มีปัญหาค่ะ หมายถึงว่าบทที่ไม่ได้เป็นเก๊ๆ อย่างนี้บ้าง อยากลองฉีกไปบ้าง อาจจะเป็นแบบว่า อยากรับบทที่เครียด กับชีวิตมากๆ อะไแบบนั้น แล้วก็อยากรับบทที่เป็นเด็กพิเศษอะไร อย่างนี้ค่ะ

อยากลองนะค่ะ แต่ว่าไม่แน่ใจเหมือนกันว่าจะทำได้ไหม ก็รู้สึก ว่ามันเป็นอะไรที่ค่อนข้างท้าทาย หรือว่าบทใหม่ๆ แต่จริงๆ ก็ถ้า

ถามว่าชอบแบบไหน ก็คือแบบที่เข้ากับคาแร็กเตอร์ตัวเองก็คือ โปะๆ ง่ายๆ อะไรวัยรุ่นๆ แต่ถ้ามองอีกทีก็อยากลองหลายๆ แบบๆ ที่เข้ามาค่ะ

ส่วนเป้าหมายในการบันเทิง เธอก็มองว่า ยังรู้สึกสนุกกับการเป็นนักแสดงอยู่ และก็ยังอยากเล่นละครต่อไปเรื่อยๆ ถ้ามีโอกาส และความฝันอีกอย่างนึง ที่อยากทำให้สำเร็จก็คือ อยากแสดงละครบรอดเวย์ดูบ้าง สักครั้ง

“เป้าหมายในการบันเทิงเธอคะ ก็อยากแสดงละครต่อไปเรื่อยๆ อยากได้รับบทที่ท้าทายขึ้น อยากหาเล่นของตัวเอง ในความสามารถตัวเอง จิงๆ ตามว่าแบบปีกับการแสดง

มันก็สนุกนะค่ะ เพราะว่าอาจจะจะเป็นสิ่งที่เราชอบ แล้วก็เป็นสิ่งที่เรามีความสุข เวลาที่เราได้ทำอะไรอย่างนี้ค่ะ แล้วก็เวลาได้เจอกับทุกคนในกอง ได้เจอพี่ๆ ทีมงาน หรือว่าผู้จัดทุกคน ทำให้ชีวิตของเรามีสีสัน แล้วก็สนุก ก็รู้สึกว่ามันสนุกกับการใช้ชีวิตแบบนี้ ก็มีโอกาสนักอยากเล่นละครต่อไปเรื่อยๆ ค่ะ

มีอีกอย่างนึง ความฝันที่อยากเป็น ก็คืออยากลองเล่นละครเวทีจริงๆ ที่เป็นละครเวที ที่แบบว่าเป็นโปรเจกต์ใหญ่ๆ ที่ไม่ใช่แค่เล่นในมหาวิทยาลัยที่เราเคยเล่นมา อะไรวัยรุ่นๆ ก็อยากเล่นละครเวที อยากลอง เป็นแบบบรอดเวย์ เลยก็ได้อะ แล้วก็อยากลองพากย์เสียงดูอะไรประมาณนั้น อยากลองเป็นนักพากย์ดูบ้าง”

จุดเริ่มต้นวงการบันเทิง

สำหรับจุดเริ่มต้น ในวงการบันเทิงของเธอนั้น นักแสดงวัย 27 ปี คนนี้ เธอย้อนเล่าให้ฟังว่า จิงๆ นั้น เธอเคยเล่นละครมาแล้ว ตั้งแต่สมัยเด็กๆ

และเรียกได้ว่า เธอนั้นมีเลือดนักแสดงอย่างเต็มเปี่ยม เพราะนอกจากคุณย่าของเธอจะเป็นนักแสดงแล้ว คุณพ่อของเธอ อย่าง “ดอน พงษ์พิพุง” ก็เคยเล่นละครมาแล้วหลายเรื่อง

“จิงๆ เคยเล่นละครเมื่อนานมาแล้วค่ะ เคยเล่นกับช่อง 7 ค่ะ ก็คือเราตามคุณย่าไป คุณย่าเราไปไหนเราก็จะมีโอกาสได้ไปเล่นตามช่องนั้นๆ ค่ะ ช่วงเด็กๆ บ้างแดงเขียนให้ช่อง 7 จ้าก็ได้เล่นของช่อง 7 พอช่วงโตขึ้นมานิดนึง บ้างแดงเขียนให้ช่อง 3 ก็ได้เล่นของช่อง 3 มีช่วงนึง ที่บ้างแดงได้ไปเขียนให้ GMMTV ก็ได้ไปแจมกับ GMMTV เหมือนกัน

จิงๆ ถ้าให้พูดถึงคือ ที่บ้านค่ะ คุณย่าของเธอเป็นนักแสดงอยู่แล้ว อย่างที่ทุกท่านทราบ แล้วก็บ้างแดงที่เป็นคนเขียนบท แล้วตอนที่จำเด็กมากที่สุด คุณพ่อเคยเป็นนักแสดงค่ะ คุณพ่อเคยเล่นละครหลายเรื่องเหมือนกัน แล้วพอจำเริ่มโตขึ้นคุณพ่อก็หยุด

แต่ช่วงที่คุณพ่อเล่นละครเป็นเรื่องแรก จำมีโอกาสได้ไปเล่นคือเล่นเป็นลูกสาวคุณพ่อ ซึ่งตอนนั้นเด็กมาก ยังพูดไม่รู้เรื่อง จำความไม่ได้ว่าอายุเท่าไร เรื่อง “คู่เขยคู่ขั้ว” ค่ะ เข้าไปเหมือนแค้รับเชิญ เข้าไปเรียกแค้ว พ่อ แล้วพอเสร็จปุ๊บ ก็โตกว่านั้นอีกนิดนึง แล้วมีไปเล่นเป็นลูกของนางเอกกับพระเอก เรื่อง “ดูจฟ้าไรดาว” อันนี้ก็ถือเป็นแบบฉบับเดียว ไม่ได้พูดอะไรเยอะ เขาแค่ถามว่า ชอบกินไอติมรสอะไรคะ จำกับบอกว่า รสวานิลลาค่ะ แค่นี้ก็คือจบ

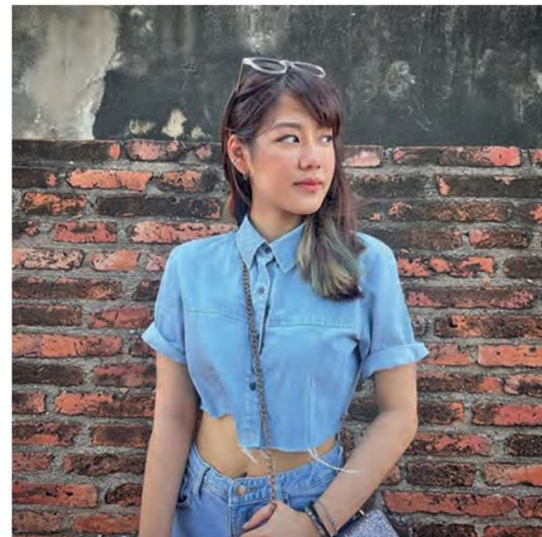
แต่ถ้าถามว่า เริ่มเล่นละครจิงๆ ก็คือเรื่อง พรหมมอลเวงค่ะ ช่อง 7 อันนี้เป็นรับบทเต็มรูปแบบคือต้องมีการอ่านบท ต้องมีการจำ ซ้อมบท แล้วก็มีการให้ มีดราม่า คือมีหลากหลายอารมณ์มาก เป็นเรื่องแรก ที่เล่นเต็มรูปแบบ

ตอนนั้น 7 ขวบค่ะ ป.1 ตอนนั้นก็ต้องขาดเรียนบ่อย เพราะต้องไปถ่ายละคร พอจบจากเรื่องนั้น ก็ไม่ไปเล่นอีกเรื่องนึง แต่ว่าสั้นๆ นิดเดียว แล้วหลังจากนั้น ก็คือคุณพ่อให้หยุดงานในวงการ เนื่องจากไม่อยากให้ขาดเรียนเยอะ แล้วก็อยากให้เราหันมาเรียนมากกว่า ก็เลยห่างหายจากการถ่ายละครไปเลยจนจบ ม. 6”

เธอบอกว่า จิงๆ แล้ว ไม่ได้มีความคิดว่าอยากเป็นนักแสดงเลย แต่ด้วยความที่ซึ่มซั่มมาตั้งแต่เด็กจากครอบครัวที่เป็นสายเลือดนักแสดง บวกกับที่ตัวเอง เป็นคนกล้าแสดงออกมาตั้งแต่เด็กอยู่แล้ว เวลาที่มีกิจกรรมอะไรที่โรงเรียน เธอก็มักจะไม่พลาดในการเข้าร่วม

หลังจากนั้น พอเรียนจบ ม.6 เธอก็ได้มีโอกาส ได้เล่นละครเรื่อง “กลลวงทวงหนี้รัก” กับทางช่อง 3 โดยเธอรับบทเป็นเพื่อนนางเอก แต่พอถ่ายทำเสร็จละครก็จะออกก็เกือบ 4 ปี ทำให้ตอนนั้น เธอจึงไม่รู้ตัวที่เธอเล่นนั้น เธอจะสามารถมุ่งไปทางนี้ได้ไหม ในตอนนั้น จึงตัดสินใจพักงานในวงการบันเทิงไว้ก่อน แล้วหันหน้าตั้งใจ สอบ

เข้าเรียนที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกการแสดงและกำกับการแสดง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นการเรียนเกี่ยวกับละครเวทีโดยตรง

“พอปี 4 ละครที่เคยถ่ายไว้ก่อนเข้า ปี 1 ออนแอร์ค่ะ เราก็เลยได้ดูผลงานตัวเอง แล้วก็หลังจากนั้น ก็ได้มีโอกาสเล่นละครของ GMM ที่บ้างแดงเขียนบท จ้าก็เลยได้เข้าไปเล่นแบบนึง ก็ประมาณเป็นเพื่อนนางเอก เหมือนเราเป็นสายเพื่อนนางเอกค่ะ ก็มีคอนเมนต์ มีคน

ชื่นชม แต่ว่าคาแรกเตอร์มันอาจจะยังไม่ได้สะอาดตา ไม่ได้เป็นที่จับตามองเท่ากับอึ้ง ก็เลยไม่ได้มีคนพูดถึงต่อ หรือว่ามีผู้ใหญ่มาทบทาม

จำได้เลยหยุดจากงาน วงการบันเทิงไปอีก

ไม่ได้หื้อแท้ หรืออะไรนะคะ แต่ว่าคิดว่าลองหาทางอื่น ลองทำอย่างอื่นดูบ้างดีกว่า เผื่ออาจจะมียะไรที่เราชอบ แล้วก็แฮปปี้กับมันมากกว่า"

ช่วงที่เรียนจบ เธอบอกว่า เป็นช่วงที่กำลังหาตัวตนตัวเอง ว่าอยากจะทำอะไรดี เธอลองทำมาหลายอาชีพ แต่สุดท้าย ด้วยพรหมลิขิตอีกครั้ง เธอก็มีโอกาส กลับเข้ามาสู่วงการบันเทิงอีกครั้ง จนได้รับเสียงชื่นชมจากบทอึ้ง

"สุดท้ายจำได้เลยไป Work and travel ที่อเมริกาอะ ประมาณ 5 เดือน ตอนนั้นไปเป็นแคชเชียร์ แล้วก็ไปเป็นแคชเชียร์ที่ซูเปอร์มาร์เกต แล้วก็ได้เพื่อนๆ ต่างชาติ ทำงานกับฝรั่งก็รู้สึกว่าการทำงานกับชาวต่างชาติ พอถึงเวลาครบกำหนดโครงการ ก็กลับเข้ามาที่ประเทศไทย ที่นั่นแล้วจะทำงานอะไรดี เพราะว่าเรากี่เรียนจบเรียบร้อยแล้ว

ช่วงนั้นเป็นช่วงที่กำลังหาตัวตนอะ พอกลับมาเหมือนโชคหล่นทับคะ กลายเป็นว่า มีโปรดัคชั่นละครเวที The Lion King บรอดเวย์ มิวสิคัล มาแสดงที่รัชดาภิเษก แล้วเขาหาคนที่แต่งตัว เปลี่ยนชุดให้นักแสดงระหว่างโชว์ แล้วเขาขอคนที่พูดอังกฤษได้คะ เราเพิ่งกลับมาจากอเมริกาตอนนั้นภาษาอังกฤษกำลังคล่องๆ อยู่

บวกกับเราเรียนละครเวทีมา เราไม่เคยทำละครเวทีโปรดัคชั่นใหญ่มาก่อน ก็เลยรู้สึกว่ามันอาจจะจะเป็นประสบการณ์ที่ดีสำหรับเราก็เลยไปตัดสินใจสมัครแล้วก็ได้ก็เลยได้ทำอยู่ 3 เดือนคะ เป็นโปรดัคชั่นสั้นๆ แล้วพอเขาบินกลับประเทศไป เราก็ก้าวอีกแล้วทีนี้

ก็เลยคิดว่าจะสมัครแอร์โฮสเตสคะ แล้วก็ไปสอบ TOEIC เรียบร้อยแล้ว เตรียมตัวถ่ายรูป แต่โควิดมาพอดี ความฝันจะไปเป็นแอร์ก็สลายไปเลย เพราะว่าตอนนั้นคนเขาก็บินกันไม่ได้แล้ว แล้วธุรกิจเกี่ยวกับการบินมันก็เลยซบเซาลงใช่ไหมคะ ก็เลยลืมนึกความคิดนี้กว่าจะรอให้โควิดหมด มันก็คงจะเกินอายุที่เราจะสามารถเป็นแอร์ได้แล้ว

สุดท้ายก็เลยไปสมัครงานออฟฟิศคะ เป็น Property Management ทำอยู่ 2 ปี เป็นพนักงานประจำเลยคะ ก็คือเช้า 8 โมงเช้า เลิก 5 โมงเย็น เป็นอย่างนั้นทุกวันๆ ก็คือตอนนั้นเราก็กังหยาจกวงการไปเลย แล้วก็ไปสายเป็นพนักงานออฟฟิศเลย

จนคุณป้าบอกว่า มีละครเรื่องหนึ่งที่กำลังจะเขียนบท อยากให้มาเล่น ก็คือเรื่องพรหมลิขิตเนี่ยแหละคะ ซึ่งตอนนั้นก็อยากเล่นเหมือนกัน เพราะมันอาจจะจะเป็นเพราะว่า ด้วยความที่ภาคที่แล้ว เขาก็เป็นละครชิ้นหนึ่งเรื่องหนึ่ง ก็เลยรู้สึกว่ามีโอกาสได้เล่น ก็น่าจะจะเป็นประสบการณ์ที่ดีเหมือนกัน"

อีกมุมกับความหลงใหลในรอยสัก จนเกิดเป็นอาชีพ

อย่างที่คุณบอกว่า เธอมีหลากหลายมุมชีวิต ให้เราได้ค้นคว้าอีกมากมาย เพราะนอกจากในฐานะนักแสดงแล้ว เธอยังมีความหลงใหลในศิลปะบนเรือนร่าง จนลงทุนไปเรียน เพื่อมาเปิดร้านสักเป็นของตัวเอง เพื่อเป็นรายได้เสริม ในระหว่างที่รอถ่ายละครอีกด้วย

เธอเล่าว่า จุดเริ่มต้น ในการขึ้นชอบรอยสัก เกิดขึ้นมาตอน

คุณพ่อรับบทลูกค้าคนแรก

กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.3 คือเธอเป็นคนชอบวาดรูป ชอบเพนต์ตัวมาตั้งแต่เด็กๆ อยู่แล้ว ความชอบเหล่านี้ จึงสะสมมาตั้งแต่เด็ก จนเกิดเป็นอาชีพนี้

"ก็จริงๆ ถ้าถามว่าเป็นช่างสักได้ยังไง ตอนเด็กๆ เป็นคนที่ชอบวาดรูปอยู่แล้วคะ เรียนวาดรูปมาตั้งแต่เด็กแล้ว ก็ชอบอะไรที่เป็นพวก painting แต่งหน้า เป็นคาแรกเตอร์ต่างๆ แต่งหน้าเป็นตัวการ์ตูน ก็ชอบวาดรูป ก็ชอบเพนต์ตัว ก็เคยมีความคิดว่าอยากสักตอนช่วงประมาณ ม.3 แต่ว่าไปขอที่บ้านแล้ว แต่ที่บ้านไม่ให้

เขาอาจจะคิดว่า สมัยนั้นรอยสักมันมีมออลยังไม่แพร่หลายอยู่ในยุคนั้นปัจจุบัน เขาก็เลยคิดว่า เราอาจจะไปสักเป็นแบบว่าภาพลาย อะไรอย่างนี้หรือเปล่า คุณป้าบอกว่ายังไม่ให้ เรายังรับผิดชอบตัวเองไม่ได้ ยังหาเงินไม่ได้ ยังทำงานไม่ได้ อย่าเพิ่งเลยดีกว่า

จนทำงาน จะจบมหาลยคะ ช่วงที่ทำงานออฟฟิศก็เลยตัดสินใจไปสักเลย ไม่ได้บอกที่บ้านด้วย แอบไปสักก่อน รอยแรกเป็นช้างในร่มผ้า สักเป็นชื่อตัวเอง แดนดาวคะ ออกแบบเอง ไปถึงบู๊ก็สักเลย เก็บเงินมาได้หลังจากทำงานก็จัดเลยคะรอยสักแรก เราออกแบบเอง แต่ว่าให้พี่ช่างสัก สักให้

ตอนแรกคิดว่าจะไม่ได้ออกที่บ้าน ด้วยความที่คุณพ่อของจำอยู่แล้วเป็นคนทีล็กทั้งตัวอยู่แล้ว คุณพ่อเขาลักแซน ลักซาหมดเลย ด้วยความที่ว่าเรายูกับคุณพ้อมาตั้งแต่เด็ก แล้วเวลาคุณพ่อไปลัก ตัวจำก็ไปที่ร้านลักด้วย ไปดูคุณพ่อลักมันก็เลยคงซึมซับมา จนเราได้ไปลักเอง

ตอนแรกก็ไม่ลักลักใครเลยที่บ้าน แต่สุดท้าย ก็เลยตัดสินใจลักลักกับคุณแม่ว่านี่จะลักลักของหนู ไปลักมาแล้ว ก็ไม่มีใครว่าคะ ที่นี้ก็เลยไปจัดลายที่ 2 พอลายแรกไม่มีคนว่า ก็เลยไปจัดลายที่ 2 มา อันนี้ก็เป็นที่ลักลักซี่ เหมือนกันคะ เป็นแดนดาว

ก็ต้องบอกก่อนว่า จำอยากให้รอยลักทั้งหมดยกเป็นเกี่ยวกับดวงดาว เพราะว่าเราซื้อแดนดาว เราก็ต้องคุมโทนเป็นดวงดาว อันนี้ก็เลยเป็นลายที่ 2 เป็นลักลักซี่คะ อันนี้ก็ลักลักซี่เอง ออกแบบเอง คิดเองว่าอยากได้ประมาณนี้ พอลักอันนั้นก็ลักมาอ้าวผิดคาด คุณแม่ว่า คุณแม่บอกว่าถ้ามีลายที่ 3 ไม่ต้องลักบ้านนะ เหมือนคุณแม่บอกว่าอันนั้นเริ่มออกนอกกรรมฝ่าเกินไป เขาก็คงลักมีปัญหากับการทำงาน

แต่คำพูดของคุณแม่ก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ก็เลยเกิดลายที่ 3 ขึ้นมาก็ คิดเองแล้วก็ออกแบบเอง เราชอบคำว่า City of Stars คะ คือมันก็เหมือนเป็นความหมายของชื่อจริงของเรา เป็นความหมายของคำว่าแดนดาว ถ้าตามชื่อจริงๆ มันจะเป็น Land of Stars อันนี้ความหมายของแดนดาว แต่ด้วยความที่เรารู้สึกว่า City of Stars มันสวยกว่า มันดูเป็นนครดวงดาว คือตามหนังเรื่อง La La Land ก็เลยรู้สึกว่ เราคำนี้ละกัน ก็เลยได้เป็นลายที่ 3 มา แล้วรอยลักนี้ก็เลยเป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นช่างลักคะ”

เธอตั้งใจไปเรียนแบบจริงจัง เพื่อจะมาเปิดร้าน และลูกค้าคนแรกของเธอ ก็คือคุณพ่อ จากนั้น จากร้านลัก ต่อยอดไปเป็นร้านลักปาก ลักคิ้ว ตามคำขอของคุณแม่

“เปิดช่างที่บ้าน เปิดเป็นสตูดิโอ ก็ซื้อเตียง ซื้อเครื่องลัก ซื้อเข็มซื้ออุปกรณ์ต่างๆ เครื่องอบ ก็คือตามร้านลักปกติเลย ในวันเปิดร้าน

ให้คุณพ่อเป็นลูกค้าคนแรก ก็ลักรูปผีเสื้อสีฟ้าคะ ก็ทำไปเกือบ 6 ชั่วโมงแค่เล็กๆ เพราะว่าเราอาจจะเป็นมือใหม่หัดลัก ก็เลยใช้เวลานานคะ คุณพ่อบอกว่า จำพ่อนั้นเยอะมากเลยกับการลักวันนี้ (หัวเราะ) สุดท้ายก็ผ่านไปได้ด้วยดีคะ คุณพ่อก็จะภูมิใจกับผลงานของลูกสาวคนนี้นะคะ

หลังจากนั้นคุณแม่ ก็เลยบอกว่า เพื่อนแม่อยากมาลักปากกับลักคิ้ว ก็เลยโอเค ไหนๆ เราก็เปิดเป็นร้านลักแล้ว เราก็เลยไปเรียนลักปาก กับลักคิ้ว ก็เหมือนต่อยอด เพราะลูกค้าบางคน เขาอาจจะไม่ได้อยากลักที่ผิวหนัง แต่ว่าเขาอยากเสริมความงาม เช่น ลักปาก ลักคิ้ว เราลงทุนไปเรียน เราก็อาจจะได้กลุ่มลูกค้าเพิ่มขึ้นมาอีก

แต่จริงๆ ร้านลัก จำทำกับแฟน แฟนก็จะเป็นคนที่คอยดูแลเรื่องร้านลัก ถ้ามีใครทักมา ก็จะให้แฟนช่วยตอบช่วยดู เพราะช่วงนี้เป็นช่วงที่เราต้องไปโม้แต่ละครด้วย แล้วก็บ๊วกกับเรากำลังถ่ายทำละครเรื่องหนึ่ง แฟนก็ลักได้คะ ก็ทำด้วยกัน ที่จริงก็คือเรียนมาพร้อมๆกัน” ■

/LIVStyle.official

livestyle.official

สัมภาษณ์: ทีมข่าว MGR Live

เรื่อง : พิชรินทร์ ชัยสิงห์

ภาพ : กัมวา เสนสอน

ขอบคุณภาพเพิ่มเติม : อนุสรณ์กรณ “@dandaojaja”

พรหมลิขิตนอกจอ เจอแฟนที่ร้านสัก

“ก็คือรอยสักนี่ทำให้เจอแฟนเหมือนกัน คือไปสักพร้อมๆ กัน ก็เลยแบบว่าหลังจากนั้นก็คุยมาตลอด ก็เลยร่วมธุรกิจร้านสักด้วยกัน

จุดเริ่มต้นก็คือ เขารู้จักกับรุ่นพี่คนนั้นก่อน เหมือนพอเราไปเขาอะก็ชอบเรา พี่แฟนคลับ พรหมลิขิตของแท้ เขาก็สักเราก็สัก สุดท้ายก็ได้ทำความรู้จักกัน หลังจากนั้นก็คุยกันมาเรื่อยๆ ก็มีนัดเจอกันบ้างค่ะ สุดท้ายก็ได้คุยกัน เรื่องสักจะเป็นเรื่องเมน ที่เราคุยกันซะส่วนใหญ่ จนได้คุยกัน ได้คบกัน พอได้ถ่ายละครเรื่องพรหมลิขิต ก็เลยคุยกันว่า อยากหารายได้ หมายถึงว่า อยากมีงานอดิเรก หรือว่ามีงานเสริม ก็เลยตัดสินใจเปิดร้านสักด้วยกันค่ะ

คบกันจะ 3 ปีแล้วค่ะ ก็อยู่ตั้งแต่ก่อนเริ่มถ่ายพรหมลิขิต จนเห็นว่า ประสบความสำเร็จไปอีกขั้น เขาก็อยู่ด้วยตลอด

เขาเป็นคนที่คอยให้กำลังใจมาตลอด ตั้งแต่เริ่มต้น กลางเรื่อง ทุกครั้งที่เราเครียดกับการถ่ายละคร เขาก็จะเป็นคนที่คอยให้กำลังใจ แล้วอีกอย่างนึงคือ แฟนจะคอยช่วยตอบทให้ด้วยค่ะ คือทุกครั้งที่เราได้บทมา แฟนก็จะเป็นทั้งพุดตาน เป็นทั้งทุกคน นอกจากคุณย่า แล้วก็จะมีแฟนที่ทำงานเป็นคนตอบทให้ตลอด จนเวลาละครออน นิ่งดู เขาก็จะบอกว่า เนี่ยจำได้ว่าอันนี้จะต้องพูดแบบนี้ แฟนก็จะเป็นคนรักคอยให้กำลังใจ ให้พลังบวก” ■

ตัวจริงกับในละคร กวนๆ คล้ายกับ

“ก็กวนๆ อาจจะคล้ายบ้าง ก็มีความกวนนิดหนึ่ง แต่ชื่ออาจจะไม่ค่อยเท่าไร เพราะว่ามันค่อนข้างชื่อเลย แต่ว่าจำก็มีความหนักแน่นอยู่บ้าง แต่ว่ารักพวกพ้อง อันนี้ก็จะเป็นเหมือนกัน

จริงๆ แล้วเป็นคนไม่ค่อยขาสวยอยู่แล้วนะค่ะ นานๆ จะได้แต่งสวยอย่างนี้สักที แต่ว่าจริงๆ แล้ว จำไม่ค่อยห่วงกับภาพลักษณ์ เราารู้สึกว่า ด้วยความที่เราเล่นเป็นบ่าว เราเล่นเป็นอึ่ง จำคิดว่าจำคือตัวละครนั้นจริงๆ

จำก็คิดว่าจำคืออึ่ง แล้วอึ่งก็คงไม่มานั่งเอ๊ะ วันนี้น้ำหนักน้อยไหมนะ พอเราคิดว่าเราเป็นอึ่ง เราก็เป็นอึ่งจริงๆ โดยที่เราไม่ได้ห่วงว่าเราจะต้องสวยหรือไม่สวย แต่ว่าจริงๆ ไม่ถนัดเลย เวลาที่จะถ่ายรูปโพสต์สวยๆ ไม่ถนัดมากค่ะ จำโพสต์ไม่ค่อยถูก แต่ถ้าให้ตกลงโพสต์ได้เลยนะค่ะ(หัวเราะ)

จริงๆ ก็เป็นคนขาสวยนะค่ะ แต่ว่าไม่รอด ก็เลยขายตลกดีกว่าค่ะทุกคน(หัวเราะ) จริงๆ คาแร็กเตอร์ของจำจริงๆ ก็คล้ายๆ กับในละคร เพราะส่วนใหญ่ละครที่ได้รับ ก็จะเป็นคาแร็กเตอร์ประมาณนี้ค่ะ กวนๆ ลุยๆ อย่างนี้ค่ะ จะเป็นเพื่อนนางเอกที่สายนี้เลย ก็ไม่ได้ไกลตัวเองมากนัก สนุกๆ จออยๆ” ■